

Afzender

Staf Bestuursondersteuning
woo.team-bestuursondersteuning.LX@politie.nl
+31-5.1.2.e Woo

AANTEKENEN

5.1.2.e Woo

Rubricering

--

Datum 1 oktober 2026
Ons kenmerk 2024-0005086/10430
Uw kenmerk 5.1.2.e Woo

Behandeld door Woo-desk
Kopie aan --
Bijlage(n) Conform besluit

Onderwerp Beslissing op bezwaar

Geachte heer 5.1.2.e Woo,

Op 6 mei 2024 heb ik uw bezwaarschrift van 3 mei 2024 ontvangen. Het bezwaar is gericht tegen mijn besluit van 26 maart 2024 met kenmerk 2024-0005086/9953. Dit besluit ziet op het Woo-verzoek 5.1.2.e Woo met betrekking tot Veiligheidsbeelden CTER over de periode 2016 tot en met 2018.

Bij brief van 7 mei 2024 is de ontvangst van het bezwaarschrift bevestigd en is de beslistermijn om op het bezwaar te beslissen op grond van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) met zes weken verdaagd.

Bij brief van 17 juli 2024, verzonden op 31 juli 2024, heb ik een beslissing op uw bezwaar genomen. Hierin heb ik uw bezwaar ongegrond verklaard.

Op 2 september 2024 ontving ik van de rechtbank een brief d.d. 29 augustus 2024 met daarin de vermelding dat u pro-forma beroep heeft ingesteld. Bij brief van 10 september 2024, door mij ontvangen op 11 september 2024, heb ik uw inhoudelijke beroepsgronden d.d. 8 september 2024 ontvangen. Op 19 december 2024 heb ik een verweerschrift ingediend.

Op 16 september 2025 heb ik per e-mailbericht uitstel gevraagd van de zitting en aangegeven een geconstateerd gebrek aan het door u bestreden besluit te zullen herstellen. Dit uitstel is door de rechtbank toegewezen.

Op 13 oktober 2025 zond ik u het herstelbesluit, waartegen u op 3 november 2025 nieuwe beroepsgronden heeft aangevoerd. Op 8 februari 2026 zond ik aan de rechtbank een aanvullend verweerschrift voor de zitting van 19 februari 2026.

Bij uitspraak van 15 april 2026 van de rechtbank Overijssel in de zaak met kenmerk ZWO 24/3333 heeft de rechtbank (hierna: uitspraak van 15 april 2026) geoordeeld dat uw beroep gegrond is en dat ik opnieuw op uw bezwaar zal moeten beslissen met inachtneming van de uitspraak.

Op 23 september 2026 heb ik u uitgenodigd voor een digitale hoorzitting. Tijdens de hoorzitting hebben wij uw bezwaargronden zorgvuldig doorgenomen en u heeft uw bezwaren waar nodig toegelicht. Ik heb de punten die wij hebben besproken meegenomen in de beslissing op bezwaar.

Met deze brief maak ik u mijn nieuwe beslissing op bezwaar bekend.

1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid

De rechtbank heeft bij uitspraak van 15 april 2026 het eerdere besluit op bezwaar vernietigd en bepaald dat een nieuw besluit op bezwaar dient te worden genomen. In het kader van deze heroverweging wordt allereerst vastgesteld dat het bezwaar ontvankelijk is. Het bezwaarschrift is tijdig ingediend, de gronden zijn tijdig aangevuld en het bezwaarschrift voldoet aan de overige vereisten van de Algemene wet bestuursrecht. Het bezwaar is derhalve ontvankelijk.

2. Wettelijk kader

Artikel 4.1 van de Woo geeft eenieder het recht een verzoek in te dienen om publieke informatie openbaar te maken. Daarbij geldt als uitgangspunt dat overheidsinformatie openbaar is. Openbaarmaking blijft echter achterwege voor zover een van de uitzonderingsgronden uit hoofdstuk 5 van de Woo zich voordoet. Daarnaast geldt dat de Woo op grond van artikel 8.8, in samenhang met de bijlage bij die wet, wijkt voor bijzondere wettelijke openbaarmakings- of verstrekingsregelingen.

3. Bezwaargronden

U heeft aangegeven dat uw cliënt zich niet kan verenigen met het besluit. Hiertoe voert u samengevat de volgende bezwaargronden aan:

- a) Er is op onjuiste wijze informatie geweigerd op grond van de Wet politiegegevens (hierna: Wpg). U doelt met name op de cijfermatige overzichten, kalenders van de zittingsdata en juridische voortgang in verschillende zaken.
- b) Het begrip 'veiligheid van de Staat' is volgens u te ver opgerekt waardoor de weigeringsgrond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo onjuist zou zijn toegepast. De veiligheid van burgers en personen zou niet onder 'veiligheid van de Staat' vallen. U stelt tevens dat openbaarmaking van de bron die een bijdrage heeft geleverd, de informatie over strafrechtelijke onderzoeken en hoofdcategorieën niet leidt tot aantasting van de 'veiligheid van de Staat'. Verder stelt u dat openbaarmaking van nieuwe publicaties niet in alle gevallen leidt tot aantasting van de 'veiligheid van de Staat'.
- c) U stelt dat artikel 5.1 tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo terzake niet kan worden ingeroepen nu sprake zou zijn van algemene beleidsmatige informatie, de strafrechtelijke onderzoeken zouden niet allemaal nog lopend kunnen zijn en openbare bronnen (titels van publicaties) zouden reeds openbaar zijn. Tevens stelt u dat het schokkend zou zijn ingeval de kennispositie van de politie over terrorisme en extremisme sinds 2016 onveranderd zou zijn. Volgens u kan deze informatie, de in die jaren opgebouwde kennispositie, geen inzicht meer geven in de wijze waarop die kennis is verkregen en samengesteld alsmede geen inzicht meer geven in tactische en of operationele informatie. U stelt dat dit wel het geval zou kunnen zijn, maar er is niet gebleken dat elke afzonderlijke passage hierop is beoordeeld. Tot slot stelt u dat veel informatie al openbaar zou zijn gemaakt middels publicaties of besluiten van de NCTV alsook de AIVD en door openbare strafzaken.
- d) U stelt dat op grond van artikel 5.1 tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo onterecht een afdelingsnaam en een pagina in het veiligheidsbeeld van april/mei 2017 (pag. 474) voor openbaarmaking is geweigerd. U stelt dat de persoonlijke levenssfeer niet wordt geraakt, noch kan deze grond op een gehele pagina/passage van toepassing zijn. De aantasting van de persoonlijke levenssfeer wordt volgens u tevens niet onderbouwd.
- e) Onterecht zou informatie zijn geweigerd op grond van artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo. U verwijst naar de verzwaarde motiveringsplicht en dat deze weigeringsgrond slechts in

- uitzonderlijke gevallen zou mogen worden toegepast. U stelt dat er geen enkel risico op hacks of op onaanvaardbare (inter) nationale veiligheidsrisico's zou zijn.
- f) U stelt dat niet afdoende aanvullend gemotiveerd is, nu de informatie waarom verzocht is, ouder is dan vijf jaar. U stelt dat ik op grond van artikel 5.3 van de Woo nog meer had moeten motiveren waarom bepaalde weigeringsgronden van toepassing zijn. Tot slot stelt u dat veel weggelakte informatie al openbaar is.

4. Beoordeling van het bezwaar

Ten aanzien van de door u aangevoerde bezwaargronden overweeg ik het volgende.

Vooraf merk ik op dat de door u gevraagde veiligheidsbeelden, naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026, opnieuw integraal zijn beoordeeld. Daarbij is per passage opnieuw onderzocht of openbaarmaking mogelijk is en, voor zover openbaarmaking achterwege blijft, welke wettelijke grondslag daaraan ten grondslag moet worden gelegd.

Deze herbeoordeling heeft ertoe geleid dat informatie die in het eerdere besluit op basis van een bepaalde uitzonderingsgrond waren geweigerd, alsnog openbaar worden gemaakt. Daarnaast is voor een deel van de informatie vastgesteld dat de aanvankelijk gehanteerde uitzonderingsgrond niet de meest passende grondslag was. In die gevallen is opnieuw beoordeeld welke wettelijke bepaling op de betreffende informatie van toepassing is. De heroverweging heeft daarom niet uitsluitend betrekking op de vraag of de eerder toegepaste weigeringen in stand kunnen blijven, maar tevens op de vraag of de gehanteerde grondslagen juridisch juist zijn en of openbaarmaking, geheel of gedeeltelijk, alsnog mogelijk is. Bij de beoordeling is de informatie daarom opnieuw en volledig getoetst aan de toepasselijke bepalingen van de Woo en aan andere wettelijke regelingen die op grond van artikel 8.8 van de Woo voorgaan op de Woo.

4.1. Beoordeling bezwaargrond a – onjuiste wijze informatie weigeren op grond van de Wpg

U voert aan dat informatie ten onrechte met een beroep op de Wpg is geweigerd. Volgens u is niet alle informatie die onder de Wpg is gelakt aan te merken als politiegegevens. Volgens u kan niet alle informatie die op grond van de Wpg is weggelakt als politiegegevens worden aangemerkt. Daarbij verwijst u onder meer naar gegevens over zittingsdata, zaaksnamen, de fase van de vervolging, de naam van het parket en het type zitting. Volgens u bevatten deze gegevens op zichzelf geen persoonsgegevens en kunnen zij daarom evenmin als politiegegevens worden beschouwd.

Naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026 zijn de veiligheidsbeelden opnieuw beoordeeld. Daarbij is ook opnieuw gekeken naar de vraag welke informatie daadwerkelijk als politiegegevens moet worden aangemerkt en waarom. Deze herbeoordeling heeft ertoe geleid dat een deel van de informatie die in het eerdere besluit nog op grond van de Wpg was geweigerd, alsnog onder de Woo is beoordeeld. In zoverre wordt u gevolgd in uw standpunt dat in het eerdere besluit bepaalde gegevens ten onrechte onder de reikwijdte van de Wpg zijn gebracht. Dit neemt echter niet weg dat een aanzienlijk deel van de informatie terecht onder de Wpg is geweigerd. In zoverre is uw bezwaar ongegrond.

Uit artikel 1, aanhef en onder a, van de Wpg volgt dat onder politiegegevens moet worden verstaan: elk persoonsgegeven dat wordt verwerkt in het kader van de uitvoering van de politietaken. Daarbij is bepalend of gegevens, alleen of in combinatie met andere gegevens, zo kenmerkend zijn voor een persoon dat deze kan worden geïdentificeerd. Voor deze beoordeling mogen alle redelijkerwijs beschikbare identificatiemiddelen worden meegewogen. Het gaat in het kader van de politietaken om alle gegevens die direct of indirect tot een persoon te herleiden zijn. Dit betreft derhalve niet enkel gegevens zoals een naam, adres, geboortedatum, kenteken, biometrische gegevens, locatiegegevens of gegevens over strafbare feiten, maar alle gegevens die direct of indirect tot een persoon te herleiden zijn.

Bovenal is daarbij van belang dat ook combinaties van gegevens die samen tot identificatie kunnen leiden, vallen onder de Wpg.¹

Of een gegeven als politiegegeven moet worden aangemerkt, kan niet los worden gezien van de context waarin dat gegeven voorkomt. Gegevens die afzonderlijk beschouwd mogelijk niet rechtstreeks tot een persoon herleidbaar zijn, kunnen in samenhang met andere informatie alsnog leiden tot identificatie van een betrokkene. Bij die beoordeling moet rekening worden gehouden met alle redelijkerwijs beschikbare mogelijkheden waarmee identificatie kan plaatsvinden.¹ Het feit dat afzonderlijke onderdelen van informatie op zichzelf niet direct identificerend zijn, betekent daarom niet dat deze gegevens buiten het bereik van de Wpg vallen. Voor de beoordeling is van belang welke betekenis aan die gegevens kan worden toegekend in combinatie met andere beschikbare informatie en alle middelen mogelijk. Daarbij moet worden voorkomen dat door het samenvoegen van op zichzelf beperkte gegevens alsnog inzicht ontstaat in de identiteit van betrokkenen of tot hen herleidbaar zijn. Ook dergelijke gegevens kunnen daarom als politiegegevens kwalificeren.²

De Wpg maakt voorts geen onderscheid tussen openbaar bekende en niet-openbaar bekende persoonsgegevens. Om als politiegegeven te kwalificeren is daarom *niet* van belang of het betreffende gegeven reeds openbaar bekend is of eerder openbaar is gemaakt. Beslissend is uitsluitend of sprake is van een persoonsgegeven dat in het kader van de uitvoering van de politietaken wordt verwerkt. Indien een gegeven, al dan niet in samenhang met andere gegevens, tot een betrokkene herleidbaar is, kwalificeert het als politiegegeven, ongeacht de vraag of dat gegeven reeds openbaar beschikbaar is. Wel kan openbare informatie maken dat een gegeven sneller kwalificeert als politiegegeven omdat deze of combinaties daarvan door openbaarheid herleidbaar of herleidbare gegevens zijn geworden.

Dit geldt eveneens voor de door u genoemde zittingsdagen, zaaksnamen, de vervolgingsfase, de naam van het parket en het type zitting. Deze gegevens staan bovendien niet op zichzelf, maar maken deel uit van informatie die betrekking heeft op concrete zaken en personen en zijn opgenomen in documenten die in het kader van de uitvoering van de politietaken zijn opgesteld. En zoals ook door u is aangevoerd, is over bepaalde zaken reeds een aanzienlijke hoeveelheid informatie openbaar beschikbaar. Juist daardoor kunnen gegevens die op zichzelf bezien neutraal of niet-identificerend lijken, in samenhang met andere beschikbare informatie alsnog herleidbaar zijn tot een concrete zaak en de daarbij betrokken persoon of personen. Een vermelding van een specifieke zittingsdatum, zaaknaam of vervolgingsfase kan, gecombineerd met informatie uit de veiligheidsbeelden en reeds openbare bronnen, voldoende aanknopingspunten bieden om de betreffende zaak en de daarbij betrokken personen te identificeren.

Hetzelfde geldt voor de in de veiligheidsbeelden opgenomen tabellen en schema's. Hoewel afzonderlijke plaatsnamen, politie-eenheden, categorieën of aantallen op zichzelf niet zonder meer herleidbaar zijn tot een persoon, kan de combinatie van deze gegevens, mede gezien in het licht van overige beschikbare informatie, ertoe leiden dat betrokken personen alsnog direct of indirect identificeerbaar worden. De herleidbaarheid moet daarom worden beoordeeld aan de hand van het geheel van de gegevens en de context waarin deze zijn verwerkt, en niet op basis van afzonderlijke gegevensbestanddelen. Wel is naar aanleiding van de uitspraak van 15 april 2026 en hetgeen daarin over de tabellen en de schema's is overwogen, bij de herbeoordeling per gegeven en per cijfer op herleidbaarheid beoordeeld en is in sommige gevallen door het weglakken van grotere aantallen enkele informatie openbaar gemaakt.

¹ ECLI:NL:RBZBW:2024:7370; ECLI:NL:RBMNE:2024:3359; ECLI:RVS:2026:5481; Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, blz. 45-50.

² ECLI:RBMNE:2024:3359; ECLI:RVS:2026:5481

4.2. Beoordeling bezwaargrond b – het begrip ‘veiligheid’ van de Staat is te ver opgerekt

U stelt zich op het standpunt dat het begrip veiligheid van de Staat te ruim is uitgelegd en dat de absolute weigeringsgrond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo ten onrechte is toegepast. Volgens u volgt uit de wetsgeschiedenis dat deze uitzonderingsgrond terughoudend moet worden toegepast en primair ziet op de bescherming van de democratische rechtsorde en de instituties die daarvan deel uitmaken. U betoogt dat burgers als zodanig niet onder dit beschermde belang vallen. Daarnaast voert u aan dat niet aannemelijk is gemaakt dat openbaarmaking van onder meer afdelingsnamen, bronnen, publicaties, strafrechtelijke onderzoeken en de hoofdcategorieën daarvan kan leiden tot aantasting van de veiligheid van de Staat. Ook wijst u erop dat een deel van deze informatie reeds openbaar beschikbaar is via openbare bronnen, publicaties en gerechtelijke procedures.

Naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026 zijn de veiligheidsbeelden opnieuw beoordeeld. Daarbij is specifiek gezien of de absolute uitzonderingsgrond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo voor ieder afzonderlijk informatieonderdeel terecht was toegepast. Uit deze herbeoordeling is gebleken dat in het eerdere besluit een te ruime toepassing is gegeven aan deze uitzonderingsgrond. Een deel van de informatie dat eerder integraal met een beroep op de veiligheid van de Staat was geweigerd, is daarom opnieuw beoordeeld. Daarbij is vastgesteld dat deze informatie niet zonder meer (en) integraal onder de absolute uitzonderingsgrond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo kon worden gebracht.

In zoverre wordt u gevolgd in uw standpunt dat de uitzonderingsgrond in het eerdere besluit niet steeds voldoende specifiek en terughoudend is toegepast.

Ik volg u echter niet in uw standpunt dat de bescherming van burgers categorisch buiten het bereik van de veiligheid van de Staat valt. Uit de wetsgeschiedenis en de rechtspraak volgt dat het begrip veiligheid van de Staat betrekking heeft op de bescherming van wezenlijke belangen van de democratische rechtsorde en het ongestoorde functioneren van de instituties die daarvoor van essentieel belang zijn. Daaronder vallen ook activiteiten die zijn gericht op het voorkomen, signaleren en bestrijden van ernstige dreigingen voor de nationale veiligheid, waaronder terrorisme, extremisme en radicalisering. De bescherming van burgers kan in dat verband niet steeds worden losgezien van de bescherming van de democratische rechtsorde en de staatsveiligheid.³ Wel ben ik met u eens dat dit niet betekent dat iedere informatie die op enige wijze raakt aan de veiligheid van burgers reeds daarom (integraal) onder deze absolute uitzonderingsgrond kan worden gebracht. Per informatieonderdeel moet steeds concreet worden beoordeeld of openbaarmaking daadwerkelijk afbreuk kan doen aan de veiligheid van de Staat.

In het kader van de herbeoordeling is daarom opnieuw gekeken naar de informatie waarvan u specifiek de weigering betwist. Daarbij is onderkend dat informatie over afdelingen, bronnen, publicaties of strafrechtelijke onderzoeken niet zonder meer onder de absolute uitzonderingsgrond valt. De enkele omstandigheid dat dergelijke informatie voorkomt in een veiligheidsbeeld is daarvoor onvoldoende. Doorslaggevend is of openbaarmaking van de betreffende informatie inzicht geeft in werkwijzen, belangen, analyses, bronnenposities, dreigingsbeelden of operationele keuzes waarvan kennisneming door derden het vermogen van de betrokken instanties kan aantasten om dreigingen voor de nationale veiligheid effectief te signaleren, te analyseren of tegen te gaan.

Voor een deel van de eerder op grond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo geweigerde informatie is bij de herbeoordeling geoordeeld dat een voldoende verband met de veiligheid van de Staat ontbreekt. Voor die informatie is daarom opnieuw beoordeeld of openbaarmaking van die informatie aan de orde kon zijn, of dat andere bepalingen van de Woo aanleiding geven om de informatie geheel of gedeeltelijk te weigeren.

³ ECLI:NL:RBAMS:2024:6491

Deze informatie is derhalve niet langer uitsluitend beoordeeld vanuit het belang van de veiligheid van de Staat.

Voor een ander deel van de informatie blijft toepassing van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo echter gerechtvaardigd. Het betreft informatie waarvan openbaarmaking inzicht kan bieden in de wijze waarop CTER-dreigingen worden geduid, geanalyseerd en gevolgd, welke informatiebronnen daarbij worden betrokken en welke operationele belangen voor de politie en haar ketenpartners van betekenis worden geacht. Openbaarmaking van dergelijke informatie kan ertoe leiden dat personen of groeperingen die een bedreiging vormen voor de nationale veiligheid hun handelen daarop afstemmen, waardoor de effectiviteit van de signalering, analyse en bestrijding van dergelijke dreigingen wordt verminderd. Voor deze informatie is voldoende aannemelijk dat openbaarmaking de veiligheid van de Staat kan schaden. Dit belang is door tijdsverloop evenmin komen te ontvallen. De enkele omstandigheid dat de informatie ouder is dan vijf jaar, betekent niet dat het risico voor de veiligheid van de Staat is vervallen. Binnen het CTER-domein worden kennis, analyses en inzichten immers over langere perioden opgebouwd en gebruikt bij de beoordeling van actuele en toekomstige dreigingen. Daarbij is van belang dat openbaarmaking niet uitsluitend inzicht kan geven in historische gebeurtenissen, maar ook in de wijze waarop veiligheidsinformatie wordt verzameld, gewaardeerd en met elkaar in verband wordt gebracht. Ook oudere veiligheidsbeelden kunnen daardoor nog steeds inzicht verschaffen in de kennispositie, analysemethoden en aandachtspunten van de politie en andere bij de nationale veiligheid betrokken instanties.

Voor zover u heeft aangevoerd dat bepaalde gegevens reeds via openbare bronnen toegankelijk (zouden) zijn, wordt allereerst opgemerkt dat de Woo niet is bedoeld om reeds openbare informatie nogmaals openbaar te maken, noch daarop van toepassing is. Indien informatie reeds voor eenieder toegankelijk is, is geen sprake meer van informatie waarop een Woo-verzoek betrekking kan hebben. Voor zover uw bezwaar uitsluitend is gebaseerd op de stelling dat de betreffende informatie reeds openbaar bekend is, kan deze grond niet slagen.

Verder leidt de omstandigheid dat bepaalde gegevens of onderwerpen mogelijk reeds bekend zijn uit openbare bronnen evenmin tot de conclusie dat deze informatie openbaar kan worden gemaakt. Voor de onderhavige beoordeling is niet van belang of afzonderlijke gegevens reeds bekend zijn, maar welke aanvullende informatie uit de samenhang van de gegevens en de context waarin deze voorkomen kan worden afgeleid.

De veiligheidsbeelden bevatten informatie die inzicht kan geven in de informatiepositie, werkwijze, analysemethoden en onderzoekslijnen van de politie en andere betrokken instanties. Ook wanneer afzonderlijke onderdelen van die informatie reeds openbaar bekend zijn, kan openbaarmaking van de betreffende passages nieuwe inzichten verschaffen doordat deze informatie in een andere context wordt geplaatst of wordt gecombineerd met andere gegevens. Juist die aanvullende betekenis die aan de informatie kan worden ontleend, is bij de beoordeling van belang. Vorenstaande geldt overigens in zijn geheel en bij iedere toegepaste weigeringsgrond.

Gelet op het voorgaande wordt u gevolgd in uw standpunt dat in het eerdere besluit een te ruime toepassing is gegeven aan de uitzonderingsgrond van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo. Om die reden is deze bezwaargrund gedeeltelijk gegrond. De herbeoordeling heeft ertoe geleid dat de eerder uitsluitend op deze absolute uitzonderingsgrond gebaseerde weigeringen opnieuw zijn beoordeeld op grond van de Woo. Voor zover daarbij is vastgesteld dat openbaarmaking daadwerkelijk kan leiden tot aantasting van de veiligheid van de Staat, blijft de toepassing van artikel 5.1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Woo in stand. In zoverre is deze bezwaargrund ongegrond.

4.3. Beoordeling bezwaargrond c – 5.1 tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo kan terzake niet worden ingeroepen

U voert aan dat artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo ten onrechte is toegepast. Volgens u ziet de geweigerde informatie voornamelijk op algemene beleidsmatige onderwerpen, reeds afgeronde strafrechtelijke onderzoeken, informatie uit openbare bronnen en informatie afkomstig uit de periode 2016 en 2017. U stelt dat deze informatie, mede gelet op het verstreken tijdsverloop, geen actueel inzicht meer biedt in de tactische of operationele werkwijze van de politie. Daarnaast voert u aan dat een deel van de informatie reeds openbaar beschikbaar is via onder meer publicaties van de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV), de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) en openbare strafzaken.

Naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026 zijn de veiligheidsbeelden opnieuw beoordeeld. Daarbij is gezien of openbaarmaking daadwerkelijk afbreuk kan doen aan de opsporing en vervolging van strafbare feiten als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo. Uit deze herbeoordeling is gebleken dat een deel van de informatie waarop deze weigeringsgrond aanvankelijk was toegepast, niet rechtstreeks betrekking heeft op de wijze waarop strafbare feiten worden opgespoord of vervolgd. Dat betekent echter niet dat artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo niet langer van toepassing is. Artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo blijft wel van toepassing. Een deel van de informatie bevat namelijk gegevens waaruit kan worden afgeleid op welke wijze de politie strafbare feiten signaleert, analyseert, onderzoekt en vervolgt. De informatie biedt inzicht in tactische en operationele afwegingen, onderzoeksmatige prioritering, informatiegestuurde werkwijzen, analyseprocessen en de wijze waarop signalen worden gewogen en verwerkt binnen het opsporingsproces. Openbaarmaking daarvan zou derden in staat stellen om kennis te nemen van werkwijzen en afwegingskaders die door de politie worden gebruikt bij de bestrijding van CTER-gerelateerde fenomenen.

Het belang dat artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo beschermt, ziet niet uitsluitend op concrete lopende onderzoeken. Ook informatie die inzicht geeft in methoden, strategieën, werkwijzen en kennisposities die worden benut bij de opsporing en vervolging van strafbare feiten valt binnen de beschermingsomvang van deze uitzonderingsgrond. Indien dergelijke informatie openbaar wordt gemaakt, kunnen personen die betrokken zijn bij strafbare activiteiten hun handelen daarop afstemmen, signalering ontwijken of anticiperen op de wijze waarop de politie informatie verzamelt en analyseert. Hierdoor kan de effectiviteit van toekomstige opsporings- en vervolgingsactiviteiten worden verminderd.

Uw standpunt dat de informatie grotendeels betrekking heeft op de periode 2016 en 2017 leidt niet tot een ander oordeel. Het enkele tijdsverloop maakt niet dat de informatie haar tactische en/of operationele betekenis verliest. Binnen het CTER-domein wordt kennis opgebouwd over langere perioden en worden patronen, modus operandi, risico-indicatoren en netwerken doorlopend geanalyseerd en met elkaar in verband gebracht. Historische informatie vormt daarbij een wezenlijk onderdeel van de actuele kennispositie van de politie. Inzicht in oudere analyses, beoordelingen of onderzoeksmatige afwegingen kan daarom nog steeds inzicht verschaffen in de wijze waarop de politie dreigingen beoordeelt, informatie duidt en opsporingsactiviteiten vormgeeft. Dat de informatie niet recent is, betekent dus niet dat openbaarmaking geen gevolgen meer kan hebben voor de effectiviteit van huidige of toekomstige opsporings- en vervolgingsactiviteiten.

Ook uw stelling dat een deel van de informatie reeds openbaar beschikbaar is, maakt dit niet anders. Voor de toepassing van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo is niet (uitsluitend) van belang of afzonderlijke feiten of gebeurtenissen reeds uit openbare bronnen – zoals een nieuwsartikel of publicatie – bekend zijn.

Beslissend is of openbaarmaking van de informatie in de context van de veiligheidsbeelden aanvullende inzichten verschaft die thans niet openbaar beschikbaar zijn. De veiligheidsbeelden bestaan immers niet uit een willekeurige verzameling van losse feiten, maar bevatten een analyse en duiding van informatie vanuit het perspectief van de politie.

Daaruit kan worden afgeleid welke ontwikkelingen de politie relevant acht, welke signalen haar aandacht hebben getrokken, welke fenomenen en risico's worden gemonitord en welke verbanden tussen informatie-elementen door de politie worden gelegd. Ook wanneer bepaalde gegevens reeds openbaar bekend zijn, kan uit de wijze waarop deze gegevens in de veiligheidsbeelden zijn samengebracht en geanalyseerd worden afgeleid over welke informatie de politie beschikt, welke kennispositie zij heeft opgebouwd en waar haar aandacht en prioriteiten liggen. De selectie, duiding en onderlinge samenhang van de opgenomen informatie kunnen inzicht geven in de informatiepositie van de politie en de wijze waarop zij CTER-gerelateerde dreigingen analyseert, beoordeelt en/of opspoorst. Daarmee kan openbaarmaking meer prijsgeven dan de afzonderlijke informatie-elementen op zichzelf en kan de vervolging en opsporing van strafbare feiten met betrekking tot CTER-dreigingen worden bemoeilijkt.

Derden (kwaadwillenden) kunnen immers aan de hand van deze informatie afleiden welke fenomenen bijzondere aandacht hebben, welke ontwikkelingen als relevant worden beschouwd, op welke wijze beschikbare informatie wordt gewaardeerd en/of wat de informatiepositie van de politie is. Dit kan eraan bijdragen dat kwaadwillenden hun gedrag of handelen hierop aanpassen om detectie of opsporing te bemoeilijken.

Gelet op het voorgaande is uw bezwaar gedeeltelijk gegrond. Bij de herbeoordeling is vastgesteld dat een deel van de informatie ten onrechte onder artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo was gebracht. Voor het overige is echter voldoende aannemelijk dat openbaarmaking afbreuk kan doen aan de opsporing en vervolging van strafbare feiten. In zoverre is artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder c, van de Woo terecht toegepast en slaagt uw bezwaar niet.

4.4. Beoordeling bezwaargrond d – 5.1 tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo is onjuist toegepast

U voert aan dat de naam van de afdeling die verantwoordelijk is voor de redactie van de veiligheidsbeelden en de daarmee samenhangende informatie ten onrechte niet openbaar is gemaakt.

De rechtbank heeft de (door u aangevoerde) geweigerde informatie op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo gecontroleerd. De rechtbank heeft in haar uitspraak geoordeeld dat de openbaarmaking van deze informatie mocht worden geweigerd vanwege het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Bij de heroverweging heb ik echter vastgesteld dat de oorspronkelijke weigering op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo niet op de juiste wettelijke grondslag berustte. Er is immers sprake van persoonsgegevens verwerkt in het kader van de politietaak. Op grond van artikel 1, aanhef en onder a, van de Wet politiegegevens (Wpg) kwalificeren deze gegevens daarom als politiegegevens. De Wpg vormt voor dergelijke gegevens een bijzondere openbaarmakingsregeling die voortgaat op de Woo. Voor politiegegevens geldt niet het openbaarmakingsregime van de Woo, maar het verstrekkingenregime van de Wpg. Indien informatie als politiegegeven moet worden aangemerkt, kan die informatie daarom niet op grond van de Woo openbaar worden gemaakt. Om die reden wordt de weigering in dit besluit niet langer gebaseerd op artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo, maar op grond van de Wpg.

Uw bezwaar is in zoverre gegrond dat de oorspronkelijke motivering en toegepaste weigeringsgrond niet juist waren. Dit leidt echter niet tot openbaarmaking van de betreffende informatie. Na heroverweging blijft de conclusie dat deze gegevens niet openbaar worden gemaakt, omdat sprake is van politiegegevens waarop het openbaarmakingsregime van de Woo niet van toepassing is.

4.5. Beoordeling bezwaargrond e – onterecht zou informatie zijn geweigerd op grond van artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo

U voert aan dat bepaalde padnamen en/of links ten onrechte op grond van artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo zijn geweigerd. Daarbij stelt u onder meer dat niet is gebleken dat openbaarmaking van deze informatie tot veiligheidsrisico's leidt en dat niet is gebleken of de betreffende padnamen of links nog functioneel zijn.

Naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026 zijn de betreffende passages opnieuw beoordeeld. Daarbij is vastgesteld dat artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo niet (mede) aan de weigering van deze informatie ten grondslag hoeft te liggen. De toepassing van deze bepaling wordt daarom in dit besluit niet gehandhaafd. Dit leidt echter niet tot openbaarmaking van de betreffende informatie. De weigering blijft gehandhaafd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo.

De betreffende padnamen en/of links verwijzen naar interne digitale omgevingen en voorzieningen van de politie, zoals het interne intranet. Openbaarmaking van dergelijke informatie kan inzicht geven in de interne digitale omgeving van de politie. Dit kan het goed functioneren van de politie als bestuursorgaan raken, omdat daarmee informatie over interne systemen van de politie openbaar wordt.

Het belang van het beschermen van een interne link of padnaam van de politie tegen misbruik of hacken dient evident te prevaleren boven het belang van openbaarmaking. Daarbij is overigens ook niet van doorslaggevend belang of een specifieke link of padnaam op dit moment nog wel actief of functioneel is, zo u heeft aangevoerd. Ook verwijzingen die niet langer in gebruik zijn, kunnen inzicht geven in de opbouw, benaming, structuur en inrichting van interne systemen en digitale omgevingen van de politie. Juist dergelijke informatie kan worden gebruikt om kennis te verkrijgen over de interne informatiehuishouding van de politie en daarmee afbreuk doen aan het belang van het goed functioneren van de politie als bestuursorgaan. Het enkele tijdsverloop doet aan het met de weigeringsgrond te beschermen belang niet af.

Verder is van belang dat de rechtbank reeds heeft geoordeeld dat ik de openbaarmaking van deze informatie terecht heb geweigerd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo. De rechtbank heeft daarbij expliciet overwogen dat dit geldt voor zowel de verwijzing naar de onlinebibliotheek van de politie als voor de betreffende verwijzing naar het CBS-onderzoek. De rechtbank heeft tevens vastgesteld dat de openbare internetlink naar het betreffende CBS-onderzoek reeds afzonderlijk aan u is verstrekt. De resterende weggelakte informatie betreft derhalve uitsluitend interne verwijzingen waarvan openbaarmaking afbreuk kan doen aan het goed functioneren van de politie.

Gelet op het voorgaande is uw bezwaar gegrond voor zover de weigering mede was gebaseerd op artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo. Deze grondslag wordt in dit besluit niet langer gehandhaafd. De betreffende informatie blijft echter terecht geweigerd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo. Om die reden leidt deze gegrondverklaring niet tot aanvullende openbaarmaking van informatie.

4.6. Beoordeling bezwaargrond f – onterecht zou informatie zijn geweigerd op grond van artikel 5.3 van de Woo

U betoogt dat de toepassing van de weigeringsgronden onvoldoende is gemotiveerd, omdat de gevraagde informatie grotendeels betrekking heeft op de periode 2016/2017 en daarmee ouder is dan vijf jaar. Daarnaast voert u aan dat een aanzienlijk deel van de informatie reeds openbaar beschikbaar zou zijn. Volgens u had daarom op grond van artikel 5.3 van de Woo nader moeten worden gemotiveerd waarom de betrokken belangen ondanks het verstreken tijdsverloop nog steeds aan openbaarmaking in de weg staan.

Voor zover u stelt dat een deel van de informatie reeds openbaar is, volgt daaruit niet dat een aanvullende motivering als bedoeld in artikel 5.3 van de Woo is vereist. Reeds openbare informatie wordt immers niet door middel van een Woo-besluit openbaar gemaakt. Dergelijke informatie valt reeds buiten het toetsingskader van de Woo. Voor zover uw bezwaar uitsluitend is gebaseerd op de stelling dat bepaalde informatie reeds uit openbare bronnen kenbaar is, kan dit niet leiden tot het oordeel dat de toegepaste uitzonderingsgronden ontoereikend zijn gemotiveerd.

Ten aanzien van de informatie die wel onder de reikwijdte van de Woo valt, is bij de heroverweging uitdrukkelijk beoordeeld of de toegepaste uitzonderingsgronden, gelet op artikel 5.3 van de Woo, nog steeds toepassing kunnen vinden. Daarbij is onderzocht of de belangen die door de betreffende uitzonderingsgronden worden beschermd nog steeds actueel zijn en of openbaarmaking van de informatie nog steeds afbreuk kan doen aan die belangen. Immers, het enkele feit dat informatie ouder is dan vijf jaar, betekent niet dat het belang dat met een uitzonderingsgrond wordt beschermd automatisch is vervallen. Artikel 5.3 van de Woo schrijft ook niet voor dat informatie na verloop van vijf jaar openbaar moet worden gemaakt. De bepaling verlangt uitsluitend dat uitdrukkelijk wordt beoordeeld of het belang dat aan de uitzonderingsgrond ten grondslag ligt nog steeds aanwezig is. Indien dat belang nog steeds bestaat, kan de betreffende uitzonderingsgrond ook op oudere informatie van toepassing blijven. Zulks is ten aanzien de toegepaste weigeringsgronden ook het geval.

De documenten waarop het verzoek betrekking heeft, betreffen veiligheidsbeelden die zijn opgesteld in het kader van de uitvoering van de politietaak en die betrekking hebben op CTER-gerelateerde ontwikkelingen. De informatie in deze documenten bestaat niet uitsluitend uit historische feiten of gebeurtenissen, maar bevat tevens analyses, duidingen, signaleringen, onderzoeksmatige inzichten en informatie over de wijze waarop de politie ontwikkelingen beoordeelt en monitort. Dergelijke informatie kan ook na verloop van meerdere jaren nog betekenis hebben voor de actuele kennispositie van de politie.

Binnen het CTER-domein wordt kennis over langere perioden opgebouwd en worden ontwikkelingen, netwerken, modus operandi, risico-indicatoren en dreigingspatronen voortdurend met elkaar in verband gebracht. Historische informatie verliest daardoor niet zonder meer haar relevantie. Integendeel, eerdere analyses en beoordelingen kunnen nog steeds bijdragen aan het herkennen, interpreteren en beoordelen van actuele ontwikkelingen. Openbaarmaking van dergelijke informatie kan daarom ook na verloop van meerdere jaren nog inzicht geven in de werkwijze, kennispositie, analysemethoden en informatiehuishouding van de politie.

Dit uitgangspunt vindt tevens steun in de rechtspraak. Zo heeft de rechtbank Amsterdam meermaals geoordeeld dat de omstandigheid dat documenten oud zijn, niet zonder meer betekent dat de informatie niet langer actueel is.⁴ Daarbij achtte de rechtbank van belang dat de betreffende kennis, systemen of werkwijzen nog steeds onderdeel uitmaken van de uitvoering van de politietaak. Ook heeft de rechtbank overwogen dat informatie ouder dan vijf jaar nog steeds onder een uitzonderingsgrond kan vallen indien de daarin beschreven werkmethode of inzichten nog steeds relevant zijn voor de huidige taakuitoefening van de politie. Zie hiertoe bijvoorbeeld de navolgende overweging uit de uitspraak van 19 juni 2025, ECLI:NL:RBAMS:2025:4478:

“9. De rechtbank volgt de Korpschef in zijn standpunt dat digitaal rechercheren een onderdeel is van de uitvoering van de politietaak en dat met die bril naar deze weigeringsgrond moet worden gekeken. Het standpunt van eiser dat openbaarmaking van dergelijke gegevens uit bijvoorbeeld 2017, door het tijdsverloop nu niet langer schadelijk zou kunnen zijn voor het actuele belang van opsporing en vervolging, volgt de rechtbank niet. De politie hanteert dit systeem anno 2025 nog steeds voor het uitvoeren van de politietaak. Dit betekent dat er nog steeds een actueel belang is bij het (deels) niet openbaren van gegevens die zien op deze uitzonderingsgrond.”

Bij herbeoordeling is per weigeringsgrond opnieuw beoordeeld en bij het onderhavige besluit (nog weer nader) gemotiveerd waarom het desbetreffende beschermde belang nog steeds aanwezig is. Daarbij is onder meer toegelicht waarom openbaarmaking nog steeds afbreuk kan doen aan de opsporing en vervolging van strafbare feiten, het toezicht op CTER-dreigingen, de kennispositie van de politie of het

⁴ Uitspraak AMS 20/2418, d.d. 28 november 2023 AMS 23/72 d.d. 11 oktober 2024 [5.1.2.e Woo](#)

goed functioneren van de politie als bestuursorgaan. Dat de informatie afkomstig is uit 2016 en 2017 maakt niet dat deze belangen inmiddels zijn komen te vervallen.

Gelet op het voorgaande is voldoende gemotiveerd waarom de toegepaste uitzonderingsgronden, ondanks het verstreken tijdsverloop, nog steeds van toepassing zijn. Voor zover informatie reeds openbaar is, is artikel 5.3 van de Woo bovendien niet aan de orde. De bezwaargrond is daarom ongegrond.

6. Toegepaste weigeringsgronden bij herbeoordeling in bezwaar

Zoals reeds in dit besluit is toegelicht, heb ik de veiligheidsbeelden naar aanleiding van uw bezwaar en de uitspraak van 15 april 2026 opnieuw volledig beoordeeld.

Daarbij is per passage onderzocht of openbaarmaking mogelijk is en, indien openbaarmaking achterwege blijft, op welke wettelijke uitzonderingsgrond de weigering moet worden gebaseerd.

Artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo

Deze herbeoordeling heeft ertoe geleid dat informatie die in het eerdere besluit op een andere uitzonderingsgrond was geweigerd, thans wordt geweigerd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo. Het betreft informatie die inzicht geeft in de onderwerpen, fenomenen, ontwikkelingen en dreigingen waarop de politie in het kader van haar toezichts- en controletaak met betrekking tot CTER bijzondere aandacht richt. De informatie maakt onder meer duidelijk welke signalen, gebeurtenissen en ontwikkelingen door de politie als relevant worden aangemerkt, welke risico-indicatoren worden gevolgd en op welke wijze deze informatie ten behoeve van toezicht en monitoring wordt beoordeeld en geduid.

Openbaarmaking van deze informatie kan ertoe leiden dat personen of groeperingen die onderwerp zijn of kunnen worden van politietoezicht, inzicht verkrijgen in de wijze waarop de politie haar toezichts- en controletaak binnen het CTER-domein invult. Uit de informatie kan worden afgeleid welke ontwikkelingen, gedragingen, fenomenen en risico-indicatoren door de politie als relevant worden beschouwd en welke signalen aanleiding kunnen geven tot intensievere monitoring, informatievergaring of nader onderzoek.

Daarnaast biedt de informatie inzicht in de informatiepositie van de politie, de wijze waarop informatie wordt verzameld, gecombineerd, geanalyseerd en gewaardeerd en welke factoren bij de beoordeling van dreigingen en risico's een rol spelen. Hierdoor wordt niet alleen zichtbaar waar de aandacht van de politie naar uitgaat, maar ook welke informatiebehoefte en beoordelingskaders daarbij worden gehanteerd.

Openbaarmaking van dergelijke informatie brengt het reële risico met zich mee dat personen of groeperingen die een bedreiging vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid hun handelen daarop afstemmen. Zij kunnen hun activiteiten, communicatie of gedragingen zo aanpassen dat deze minder snel worden opgemerkt, gevolgd of geanalyseerd. Daarmee wordt het voor de politie moeilijker om tijdig signalen te onderkennen, ontwikkelingen te monitoren en effectief toezicht uit te oefenen op CTER-gerelateerde dreigingen. Openbaarmaking kan aldus afbreuk doen aan de effectiviteit van de toezichts- en controlemechanismen van de politie en haar vermogen om zicht te houden op relevante ontwikkelingen en risico's. Het belang van een effectieve uitvoering van de toezichts- en controletaak weegt daarom zwaarder dan het belang van openbaarmaking van deze informatie. Daarom is artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo op deze informatie van toepassing.

Het vorenstaande belang dat artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo beoogt te beschermen, is bovendien niet door het tijdsverloop komen te vervallen. De veiligheidsbeelden bevatten weliswaar informatie uit 2016 en 2017, maar deze informatie maakt deel uit van een bredere kennis- en informatiepositie die over langere perioden wordt opgebouwd.

Binnen het toezicht op CTER-dreigingen worden patronen, indicatoren, werkwijzen en ontwikkelingen doorlopend geanalyseerd en betrokken bij actuele risicobeoordelingen. Ook oudere informatie kan daarom nog steeds inzicht geven in de wijze waarop de politie toezicht houdt, welke fenomenen bijzondere aandacht krijgen en welke signalen relevant worden geacht. Bovendien is niet doorslaggevend of afzonderlijke feiten, gebeurtenissen of signalen inmiddels zijn gedateerd. Beslissend is of openbaarmaking nog steeds inzicht kan verschaffen in de wijze waarop de politie informatie selecteert, weegt, analyseert en in onderlinge samenhang beoordeelt ten behoeve van haar toezichts- en controletaak. Dat is hier het geval. Uit de selectie, duiding en onderlinge samenhang van de in de veiligheidsbeelden opgenomen informatie kan worden afgeleid welke ontwikkelingen, fenomenen en risico-indicatoren door de politie als relevant worden beschouwd, welke signalen bijzondere aandacht krijgen en op welke wijze toezicht wordt ingericht en uitgeoefend. Daarmee bieden de veiligheidsbeelden niet alleen inzicht in afzonderlijke feiten, maar ook in de informatiepositie, prioriteiten en toezichtstrategie van de politie.

Gelet hierop is het belang van een effectieve uitvoering van de toezichts- en controletaak van de politie nog steeds actueel. Het tijdsverloop leidt daarom niet tot het oordeel dat het door artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo beschermde belang is vervallen. Deze uitzonderingsgrond blijft dan ook op de betreffende informatie van toepassing.

Voetnoten/bronvermeldingen

De voetnoten en bronvermeldingen in de veiligheidsbeelden bevatten verwijzingen naar openbare publicaties, maar ook verwijzingen naar informatie afkomstig van andere bestuursorganen, ketenpartners en interne politiebronnen. Deze verwijzingen maken zichtbaar op welke informatiebronnen de politie haar analyses, beoordelingen en signaleringen baseert. Daarmee geven zij inzicht in de informatiepositie van de politie en de wijze waarop de politie in het kader van haar toezichts- en controletaak informatie verzamelt, verwerkt en beoordeelt.

Openbaarmaking van deze bronvermeldingen kan afbreuk doen aan het belang van inspectie, controle en toezicht als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, van de Woo. Uit de voetnoten kan worden afgeleid welke bronnen door de politie als relevant worden beschouwd, welke ontwikkelingen door middel van welke bronnen worden gevolgd en op welke terreinen de politie in meer of mindere mate afhankelijk is van specifieke informatiekanalen. Dit kan personen of groeperingen die onderwerp zijn of kunnen worden van toezicht inzicht verschaffen in de wijze waarop de politie haar informatiepositie opbouwt en onderhoudt. Zij kunnen hun handelen daarop afstemmen, bijvoorbeeld door informatieverspreiding, communicatie of activiteiten zodanig aan te passen dat deze minder zichtbaar worden voor de bronnen en monitoringsactiviteiten waarop de politie steunt. Hierdoor kan de effectiviteit van toezicht, signalering en monitoring worden verminderd.

Daarnaast zijn de voetnoten en bronvermeldingen eveneens geweigerd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo. De bronvermeldingen geven namelijk inzicht in de interne informatiehuishouding, kennispositie en werkwijze van de politie en haar samenwerkingspartners. Zo verwijst een deel van de voetnoten en bronvermeldingen naar informatie die door andere bestuursorganen, ketenpartners of (interne) samenwerkingsverbanden in het kader van hun wettelijke taken met de politie is gedeeld. Deze informatie-uitwisseling vormt een essentieel onderdeel van de informatiepositie van de politie en van een effectieve uitvoering van haar taken, in het bijzonder binnen het CTER-domein. Openbaarmaking van dergelijke bronvermeldingen kan inzicht geven in de aard, herkomst en wijze van informatie-uitwisseling tussen de politie en andere betrokken instanties of afdelingen. Hierdoor kan zichtbaar worden welke organisaties of afdelingen informatie aanleveren, op welke onderwerpen wordt samengewerkt en in welke gevallen informatie van bepaalde instanties of afdelingen wordt betrokken bij analyses en beoordelingen.

Indien binnen die samenwerking er rekening mee moet worden gehouden dat verwijzingen naar verstrekte informatie openbaar kan worden gemaakt, kan dit een belemmerend effect hebben op de bereidheid om informatie met te delen of om dit op dezelfde wijze en met dezelfde openheid te blijven doen. Dat risico is in het bijzonder aanwezig wanneer het informatie betreft die inzicht geeft in de informatie-uitwisseling en samenwerkingsrelaties tussen overheidsinstanties of eigen afdelingen.

Het goed functioneren van de politie is in belangrijke mate afhankelijk van een effectieve en betrouwbare informatie-uitwisseling in de samenwerking. Het kunnen waarborgen dat dergelijke informatie en de herkomst daarvan niet zonder meer openbaar worden, is daarom noodzakelijk voor het behoud van die samenwerking en de bereidheid om informatie te blijven delen. Openbaarmaking van deze bronvermeldingen kan afbreuk doen aan dit belang.

Daarom weegt het belang van het goed functioneren van de politie en de met haar samenwerkende afdelingen partners en/of bestuursorganen, zoals beschermd door artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo, in dit geval zwaarder dan het belang van openbaarmaking.

Ook wanneer een bron op zichzelf openbaar toegankelijk is – of zoals in voorkomend geval de voetnoot de aanduiding ‘openbare bron’ betreft – kan uit de selectie en het gebruik van die bron worden afgeleid welke informatie de politie relevant acht, welke informatie zij niet uit andere bronnen kan verkrijgen en op welke onderwerpen zij in het bijzonder gebruikmaakt van openbare informatie. Daarmee wordt niet alleen de inhoud van een bron zichtbaar, wat op zichzelf wellicht geen relevante informatie lijkt, maar ook de wijze waarop de politie haar informatieproces organiseert en welke informatiebehoefte zij heeft. Openbaarmaking daarvan kan juist het goed functioneren van de politie in de uitvoering van haar wettelijke taken schaden.

Daarbij komt dat het feit dat een bron openbaar toegankelijk is, niet betekent dat ook openbaar moet worden gemaakt dat deze bron in een specifiek veiligheidsbeeld is gebruikt. Juist de koppeling tussen een onderwerp, dreiging, land, netwerk of fenomeen enerzijds en de daarbij gebruikte bron anderzijds kan inzicht geven in de analyse- en informatiepositie van de politie. De meerwaarde van de bronvermelding ligt daarmee niet uitsluitend in de inhoud van de bron zelf – zoals ook bij een voetnoot ‘openbare bron’ – maar vooral in hetgeen uit het gebruik van die bron door de politie – in combinatie met de overige informatie – kan worden afgeleid.

Voor zover voetnoten of bronvermeldingen verwijzen naar documenten, registraties, zaken of informatie die betrekking hebben op identificeerbare personen, kunnen deze verwijzingen bovendien een politiegegeven vormen in de zin van artikel 1, aanhef en onder a, van de Wpg. Evenals een registratienummer, mutatienummer of zaakreferentie kunnen dergelijke verwijzingen, afzonderlijk of in samenhang met andere gegevens, leiden tot identificatie van betrokken personen of rechtstreeks verwijzen naar informatie die betrekking heeft op een concrete persoon. In die gevallen kwalificeren de verwijzingen als politiegegevens en vallen zij buiten het openbaarmakingsregime van de Woo.

Gelet op het voorgaande worden de voetnoten en bronvermeldingen geweigerd op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder d, en artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo. Voor zover een voetnoot of bronvermelding tevens een politiegegeven bevat, wordt deze informatie daarnaast niet openbaar gemaakt omdat de Wpg daarop van toepassing is.

7. Beoordeling van het bezwaar

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, verklaar ik het bezwaar gedeeltelijk gegrond.

Het primaire besluit wordt herroepen voor zover uit de herbeoordeling is gebleken dat bepaalde informatie alsnog openbaar kan worden gemaakt of dat de aan de weigering ten grondslag gelegde wettelijke grondslag onjuist was toegepast.

Voor zover bij de herbeoordeling is vastgesteld dat de betreffende informatie niet op de oorspronkelijk gehanteerde grondslag kon worden geweigerd, maar openbaarmaking op basis van een andere wettelijke bepaling alsnog achterwege blijft, wordt de weigering gehandhaafd op de in dit besluit vermelde grondslag. De uitkomst ten aanzien van die informatie wijzigt daardoor niet, maar de juridische grondslag en motivering worden aangepast.

Voor het overige blijft het primaire besluit, met verbetering en aanvulling van de motivering zoals opgenomen in deze beslissing op bezwaar, in stand.

De bij dit besluit gevoegde, opnieuw beoordeelde documenten maken integraal onderdeel uit van deze beslissing op bezwaar en vervangen, voor zover van toepassing, de eerder verstrekte versies van deze documenten.

Deze beslissing op bezwaar wordt gepubliceerd op www.politie.nl.

De korpschef van politie,
namens deze,

5.1.2.e Woo

Rechtsmiddelen

Belanghebbenden kunnen binnen zes weken na dagtekening van dit besluit beroep instellen bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft. Indien de indiener van het beroep geen woonplaats in Nederland heeft, is de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het bestuursorgaan zijn zetel heeft bevoegd.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust.

Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij de rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

